

El CEM, petit anàlisi

Joan Ventura i Maynou

Membre de la Sala Fiveller

uan es va inaugurar la Sala Fiveller, el dia 22 de gener de 1987, festivitat de Sant Vicenç, possiblement només existia a Mollet una altra associació de caràcter cultural que era el Casal Cultural, almenys tant en l'aspecte físic d'imatge, com en el desenvolupament d'un cert ideari programàtic.

Aquesta va ser la segona causa de la fundació de la Sala Fiveller. La primera, la responsabilitat d'una projecció cultural de la Parròquia d'acord al seu ideari cristià.

En les dècades 70, 80 i 90, van omplir una part de l'àmbit cultural les Associacions de Pares d'Alumnes (APAS) a les escoles, en les àrees de pedagogia i formació. Les associacions de veïns, en aquell temps de forta vitalitat, tenien una projecció més de reivindicacions que de projecció social o cultural.

La necessitat de tenir aquesta entitat per a la Parròquia i per a la societat de Mollet, la va copsar ràpidament l'aleshores Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, Narcís Jubany, en una única visita que se li va fer; i amb l'ajuda del Bisbat i de Vivendes del Congrés es va sufragar el condicionament interior de la sala i vestíbul amb les característiques actuals.

Avui en dia a Mollet poden existir una vintena d'entitats instal·lades en Centres cívics, Centres d'esplai de la gent gran, Casal cultural, Museu

Municipal Abelló, Sala Fiveller, associacions d'art, locals de col·leccions privades, etc...

El primer llibre de *Notes* apareix l'any 1987. Modestíssim però amb la idea concreta d'anar gestant un Grup d'Estudis de Mollet, orientat i finançat per la Sala Fiveller.

No obstant, el que podríem anomenar n° 0 va ser la Guia Històrico-Artística de l'església de Sant Vicenç de Mollet, escrita per en aquells anys rector de la Parròquia i historiador Mn. Joan Galtés i Pujol, que va encoratjar els inicis de *Notes* a nivell personal i pastoral. Aquest camí iniciat amb el n° 1 del 1987 va durar fins el n° 6 del 1992.

El 1993 s'origina un fet transcendent pel municipi, que és la data del Mil·lenari. A partir d'unes investigacions fetes per Mn. Joan Galtés i l'historiador molletà Jaume Vilaginés i Segura, en el *Cartulari* del monestir de Sant Cugat del Vallès es descobreix que el primer document escrit on surt el nom de Moledo data del 4 de novembre del 993.

En aquest temps, simultàniament, es plantejava el futur de *Notes* dins el marc d'un Grup d'Estudis de Mollet, o en un Centre d'Estudis Molletans, com hi havia en vàries poblacions.

La primera direcció s'hauria fet mitjançant una agrupació d'associacions culturals del municipi, persones amb caràcter particular, i recolzada econòmicament per subscripcions, aportacions i subvencions. Aquesta línia, defensada per una part de la gent que envoltava la Sala Fiveller, de la Parròquia, i d'altres fora d'aquest contorn, era una idea que en l'àmbit abstracte potser encara és la millor, però no resolva les mancances d'infraestructura i econòmiques.

La segona direcció era involucrar plenament l'Ajuntament en el CEM, però mantenint l'equilibri democràtic en la pluralitat d'idees, de llibertat de criteris dels autors; era el repte que es plantejava, i era defensada per una altra part de persones en els entorns de la Sala Fiveller.

Es va trobar una fórmula en què la Junta del CEM fos compartida per membres de l'Ajuntament, membres de la Sala Fiveller, i la resta per persones amb un nivell intel·lectual i professional que garantissin correctament aquesta segona època de *Notes*.

Analitzant el present la situació de *Notes* i del CEM podríem dir que segueix un bon camí; tant per la qualitat dels treballs, estudis, autors,... com per la quantitat d'articles, pàgines i col·leccions monogràfiques. L'esforç econòmic és notable, no posant cap impediment a les iniciatives. I la dificultat sempre latent de rotació de persones, canvis estatutaris i trobar nous membres a la Junta es pretén resoldre-ho amb delicadesa, persuasió i donant il·lusió per la feina.

Analitzant el futur, hauria de ser en base de fer realitat la utopia de la

llibertat, ja que les institucions públiques no confien totalment en la societat civil, i aquesta moltes vegades dóna la impressió de falta de maduresa, corresponsabilitat, diàleg...

La cultura en la seva globalitat no ha d'estar dirigida, sinó que ha de ser autònoma. No ha d'estar desproveïda econòmicament sinó subvencionada en un grau important.

En l'aspecte de la subvenció econòmica o d'infraestructures administratives a disposició total de les associacions culturals, evidentment són tres els estaments oficials que haurien de canviar ràpidament de criteris administratius i polítics.

L'estat ha de transferir el Ministeri de Cultura a les Comunitats Autònomes. O si no, ens trobem amb la paradoxa que s'ha perdut més fàcilment el control de la pesseta o l'exèrcit, i bona part de la política econòmica i exterior a favor de la Comunitat Europea, sens ni tan sols fer referèndums.

La Generalitat haurà de transferir íntegrament el pressupost de la Conselleria de Cultura, via Diputacions o Consells comarcals, per optimitzar i clarificar la nova direcció.

I finalment els Ajuntaments, via regidoria de Cultura, transmetre a la societat civil, institucions i associacions, tot el gruix d'infraestructures i recursos econòmics que ve dels estaments superiors. Al cap i a la fi l'estat té el deure i nosaltres el dret d'exigir que es compleixi la llei d'or de l'Administració: que el que pugui fer un organisme inferior no ho faci un de superior.

Bé, encara que n'estem una mica lluny, sembla que no massa. Encara que a l'Administració li costa d'entendre, s'hi va acostant. Sigui com sigui, la feina feta pel CEM, Déu n'hi do!